

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

Carmen nocturnum ad fores puellæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

O' bona non tractanda homini. bona digna rapina
 Coelicolum. superis o' bona digna locis.
 Deficio, gelidis suffundite tempora lymphis,
 O' desiderij lenta cupido mei.

Carmen nocturnum ad fores puellae.

s Ic mihi crudeles isti placentur ocelli
 Qui me luminibus surripuere suis.
 Ut nulla è cunctis æque formosa puella est,
 Nec quæ sit misero tantum adamata mihi,
 Nil formæ natura tuæ, nil cura negauit,
 Vna supercilij si tibi dempta nota.
 Nam quamuis molli semper sis dedita amorij,
 Nulla proterua magis, nulla benigna minus
 Cum tibi sint placidi mores, sint mitia corda,
 Nulla benigna minus, difficilisq; magis.
 Nam quid dura tuum sic me contemnis amantem?
 Neglectumq; tuas despicias ante fores?
 Ipsa fugat primas nox intempesta tenebras
 Nulla tamen nostro mota dolore uenis.
 Frigida sæuit hyems, immitis & ingruit aer,
 Exclusum pateris me tamen esse foris.
 Fannia solue fores, mea Fannia, Fannia quæso
 Solue fores, quæso Fannia solue fores.
 Et me quem gelidus Boreas contraxit & humber,
 In tepido foueas dulcis amica sinu.
 Quod rogo, nec magnū est, et amor sibi mutua poscit
 Mutuaq; amplexus gaudia poscit hyems.
 At tu quæ domine seruas dilecta cubile.
 Me miserum, dormis scita Lepilli diu.

AMORVM

Si dormis, tibi sit facilis somnusq; quiesque
 Sin uigilas, post te rogo deme seram.
 Scis etenim, quid noster amor, quid spes mea de te
 Quid mihi promittat, quæ tibi tanta fides.
 Me miserum, dormus nimium iucunda Lepilli.
 Surge age de molli surge Lepilli toro.
 Nam se quâprimùm terris lux candida præfert.
 Sæq; dies roseo suscitatur oceano.
 Sed tibi quid feci crudelis somne? quid inquam
 Dure meas frangis somnule delicias.
 Te decuit nostris olim deuicte querelis
 Lumina iam dominæ deseruisse meæ.
 An'ne Deum mentes, an liuor numina uexat?
 Quos iuuat & nostra commoditate frui.
 Nam te, si inuidia crudelis somne uacares,
 Par fuerit mores noctis habere bonas.
 Nox facilem cupido semper se præbet amanti.
 Nox iuuenum curis obsequiosa fauet.
 Illa meos quoties custodem fallere iussos
 Clâm tulit ad lectum, quo iacet illa, pedes.
 Et quoties uigili quamuis cum matre iaceret.
 Illa meo femori iunxit amica femur.
 At tibi somne tuis semper sopor absit ocellis
 Imprecor, & semper lumina aperta geras.
 Quæq; papaueris tecum fers pocula suavis,
 Rupta cadant, & sis peruigil ipse diu.
 Salue difficili subnixus pessule posti.
 Lumina quiq; tua claudis iniqua sera.
 Vos mihi nunc faciles aditus præstate roganti
 Ad dominamq; meam pandite qua sit iter.

Vos ego Panchæo supplex uenerabor odore.
 Floribus è uernis, picta;q; ferta dabo.
 Vobis myrteolo spargam de flore liquorem,
 Vobis de roseo Lympha madore fluet.
 O' male, quod fletu ne quicquam absumor inani.
 Despectasq; meas pessule lente preces.
 Sic tibi nec longæ caries, nec ruga senectæ
 Officiat, nec te sentiat ignis edax.
 Sic tibi nec rauca stridet quæ lamina ferræ
 Nec queat ulla tibi seua nocere manus.
 Furtiuus clauso sensim te subtrahere postis,
 Ut pateat moto cardine laxa foris.
 Sed mihi quid lacrimæ profunt? quid uota? preces? ues?
 Roboribus duris nulla subest pietas.
 Crudeles postes, crudelis ianua, tuq;
 Tam male grate meis pessule delitijs.
 Vos situs obducit. uobis non æqua securis
 Scæuiat, & cuneis instet acerba manus.
 In uos irati procurrant, undiq; amantes.
 Ingerat hic lapides, inferat ille faces.
 Ergo ubi tam duræ consumpsi tempora noctis
 Mortua quid prodest membra referre domum?
 Hic moriar, sit & hæc mihi funeris auctor acerbi
 Ianua, sint tumulus limina, & ipsa meus.

AD FANNIAM.

p Vella molli delictior rosa,
 Quam uernus aër parturit,
 Dulciq; rore Memnonis nigri parens
 Rigat suauis in hortulo,